Woensdag, 10 maart 2021

I

(Resoluties, aanbevelingen en adviezen)

RESOLUTIES

EUROPEES PARLEMENT

P9_TA(2021)0071

Een met de WTO verenigbaar EU-mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens

Resolutie van het Europees Parlement van 10 maart 2021 op weg naar een met de WTO verenigbaar EU-mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens (2020/2043(INI))

(2021/C 474/01)

Het Europees Parlement,

— gezien de Overeenkomst van Parijs, die op 12 december 2015 werd goedgekeurd op de 21e Conferentie van de Partijen (COP21) bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (UNFCCC) in Parijs,

— gezien het rapport over de emissiekloof van het Milieuprogramma van de Verenigde Naties (UNEP) van 2019,

— gezien de speciale verslagen van de Intergouvernementele Werkgroep inzake klimaatverandering (IPCC) over de opwarming van de aarde met 1,5 °C en over de oceanen en de cryosfeer,

— gezien de mededeling van de Commissie van 11 december 2019 over de Europese Green Deal (COM(2019)0640),

— gezien de mededeling van de Commissie van 17 september 2020 over een ambitieuzere klimaatdoelstelling voor Europa voor 2030 (COM(2020)0562) en de daaraan gekoppelde effectbeoordeling (SWD(2020)0176),

— gezien de conclusies van de Europese Raad van 12 december 2019 en van 17 tot en met 21 juli 2020,

— gezien zijn resolutie van 23 juli 2020 over de conclusies van de buitengewone Europese Raad van 17 tot en met 21 juli 2020 ([1]),

— gezien de conclusies en aanbevelingen van de Europese Rekenkamer in haar speciaal verslag nr. 18/2020 van 15 september 2020, met als titel "Het emissiehandelssysteem van de EU: gerichtere toewijzing van kosteloze rechten noodzakelijk",

— gezien zijn resolutie van 28 november 2019 over de noodsituatie op het gebied van klimaat en milieu ([2]),

— gezien zijn resolutie van 15 januari 2020 over de Europese Green Deal ([3]),

([1]) Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0206.
([2]) Aangenomen teksten, P9_TA(2019)0078.
([3]) Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0005.

— gezien zijn standpunt over de klimaatdoelstelling voor 2030, namelijk een vermindering van de broeikasgasemissies met 60 % ten opzichte van het niveau van 1990 ([4]),

— gezien artikel 54 van zijn Reglement,

— gezien de adviezen van de Commissie internationale handel, de Commissie economische en monetaire zaken, de Begrotingscommissie en de Commissie industrie, onderzoek en energie,

— gezien het verslag van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid (A9-0019/2021),

A. overwegende dat de negatieve gevolgen van de klimaatverandering een directe bedreiging vormen voor het levensonderhoud van mensen en voor ecosystemen op het land en in zee zoals bevestigd door de speciale verslagen van de IPCC over de opwarming van de aarde met 1,5 °C en over de oceanen en de cryosfeer; overwegende dat deze gevolgen ongelijk verdeeld zijn en dat de armere landen en mensen er de negatiefste gevolgen van ondervinden;

B. overwegende dat de klimaatverandering volgens de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) vanaf 2030 naar verwachting verantwoordelijk zal zijn voor circa 250 000 extra sterfgevallen per jaar als gevolg van ondervoeding, malaria, diarree en hittestress;

C. overwegende dat de gemiddelde temperatuur op aarde reeds is gestegen tot meer dan 1,1 °C boven de pre-industriële niveaus ([5]);

D. overwegende dat de EU en haar lidstaten zich in de Overeenkomst van Parijs ertoe hebben verbonden om klimaatmaatregelen te nemen op basis van het recentste wetenschappelijk bewijs en zich ten doel hebben gesteld om uiterlijk in 2050 klimaatneutraliteit te bereiken;

E. overwegende dat de EU er de voorbije decennia in is geslaagd de territoriale broeikasgasemissies te ontkoppelen van de economische groei, waarbij de broeikasgasemissies met 24 % zijn afgenomen, terwijl het bbp tussen 1990 en 2019 met meer dan 60 % is gestegen; overwegende dat hierbij geen rekening wordt gehouden met de aan internationale handel gerelateerde broeikasgasemissies van de EU, waardoor haar mondiale koolstofvoetafdruk wordt onderschat;

F. overwegende dat de verhouding tussen ingevoerde en uitgevoerde emissies van de EU in 2015 ongeveer 3:1 bedroeg, aangezien de EU 1,317 miljard ton CO_2 invoerde en 424 miljoen ton uitvoerde ([6]);

G. overwegende dat de bestaande EU-wetgeving de tot dusver vastgestelde klimaatdoelstellingen doeltreffend heeft bereikt; overwegende dat de huidige opzet van het emissiehandelssysteem (EU-ETS) en in het bijzonder de bestaande bepalingen over koolstoflekkage geen effectieve stimulansen hebben geboden voor de noodzakelijke decarbonisatie van bepaalde (met name industriële) sectoren en in sommige gevallen de begunstigde ondernemingen onrechtmatig uitzonderlijke winsten hebben opgeleverd, zoals beklemtoond door de Europese Rekenkamer ([7]);

H. overwegende dat de Commissie moet blijven werken aan de ontwikkeling van methoden om de koolstof- en milieuvoetafdruk van een product te bepalen, waarbij de volledige levenscyclus van het product in aanmerking wordt genomen en wordt gegarandeerd dat de berekening van de ingebedde emissies van producten, met inbegrip van de emissies als gevolg van internationaal vervoer, de realiteit zo dicht mogelijk benadert;

I. overwegende dat de Commissie eveneens de traceerbaarheid van producten en diensten moet onderzoeken om nauwkeuriger alle gevolgen van de levenscycli daarvan aan te wijzen, zoals de ontginning en het gebruik van grondstoffen, het fabricageproces, het energiegebruik en de gebruikte vervoerswijze, met als doel databases op te zetten;

([4]) Amendementen van het Europees Parlement aangenomen op 8 oktober 2020 op het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een kader voor de totstandbrenging van klimaatneutraliteit en tot wijziging van Verordening (EU) 2018/1999 (Europese klimaatwet) (Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0253).

([5]) Wereld Meteorologische Organisatie (WMO), "Statement on the State of the Global Climate in 2019".

([6]) Fezzigna, P., Borghesi, S., Caro, D., "Revising Emission Responsibilities through Consumption-Based Accounting: A European and Post-Brexit Perspective" in *Sustainability*, 17 januari 2019.

([7]) Zie speciaal verslag nr. 18/2020 van de Europese Rekenkamer.

J. overwegende dat momenteel ongeveer 27 % van de mondiale CO_2-emissies die vrijkomen bij de verbranding van brandstoffen, verband houden met de internationale handel in goederen ([8]); overwegende dat 90 % van het internationale goederenvervoer over zee verloopt met aanzienlijke broeikasgasemissies tot gevolg; overwegende dat in de initiële nationaal bepaalde bijdrage (NDC) van de EU alleen rekening is gehouden met de broeikasgasemissies van het vervoer over het water in de EU; overwegende dat dit moet worden herzien in het licht van de aangescherpte doelstelling van de EU voor 2030;

K. overwegende dat uit de COVID-19-crisis enkele belangrijke lessen zijn getrokken en dat daarom in het voorstel van de Commissie voor een nieuw herstelinstrument — NextGenerationEU — wordt benadrukt dat de Europese autonomie en veerkracht moeten worden versterkt en dat er behoefte is aan korte ketens, in het bijzonder aan kortere voedselvoorzieningsketens;

L. overwegende dat de Commissie over een geïntegreerde visie op het klimaatbeleid moet beschikken, bijvoorbeeld door de emissiereductiedoelstellingen, zoals die voor het zeevervoer, aan te pakken in coördinatie met strategieën voor koolstofbeprijzing;

M. overwegende dat het garanderen van doeltreffende en zinvolle koolstofprijzen als onderdeel van een breder regelgevingskader kan dienen als een economische stimulans voor de ontwikkeling van productiemethoden met een kleinere broeikasgasvoetafdruk en investeringen kan aansporen in innovatie en nieuwe technologieën die bijdragen aan het koolstofvrij maken en de circulariteit van de economie van de EU; overwegende dat een doeltreffend mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens in dit verband een rol kan spelen;

N. overwegende dat de handel een belangrijk instrument kan zijn om duurzame ontwikkeling te bevorderen en te helpen bij de bestrijding van de klimaatverandering; overwegende dat de interne markt van de EU 's werelds op een na grootste consumentenmarkt is, waardoor de Unie zich in een unieke positie bevindt als wereldwijde normbepaler;

O. overwegende dat de strijd tegen de klimaatverandering een factor vormt in het concurrentievermogen en de sociale rechtvaardigheid, en hierdoor grote mogelijkheden biedt op het gebied van industriële ontwikkeling, werkgelegenheid, innovatie en regionale ontwikkeling;

P. overwegende dat artikel XX van de Algemene Overeenkomst inzake Tarieven en Handel (GATT) toestaat dat leden van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) de noodzakelijke maatregelen treffen om het leven of de gezondheid van mens, dier of plant (b), of natuurlijke hulpbronnen (g) te beschermen;

Q. overwegende dat de EU moet aanvaarden dat een derde land een mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens kan opzetten als dat land een hogere koolstofprijs toepast;

R. overwegende dat de Amerikaanse president Biden zich in zijn verkiezingsprogramma positief heeft uitgelaten over de mogelijkheid om koolstofvergoedingen of quota op te leggen aan koolstofintensieve goederen uit landen die zich niet houden aan hun klimaat- en milieuverplichtingen; overwegende dat hierdoor nieuwe kansen zouden ontstaan voor samenwerking tussen de EU en de VS in de strijd tegen de klimaatverandering en voor een herstel van dit cruciale partnerschap;

S. overwegende dat de grotere ambitie van de EU in verband met de klimaatverandering geen risico op koolstoflekkage voor de Europese bedrijven tot gevolg mag hebben;

Algemene opmerkingen

1. maakt zich grote zorgen over het feit dat geen enkele van de ingediende NDC's, ook die van de EU en haar lidstaten niet, momenteel in overeenstemming is met de doelstelling om de mondiale temperatuurstijging ver onder 2 °C te houden, zoals bepaald in de Overeenkomst van Parijs, en inspanningen te leveren om de mondiale temperatuurstijging te beperken tot 1,5 °C boven de pre-industriële niveaus;

2. maakt zich zorgen over het gebrek aan samenwerking door een aantal van de handelspartners van de EU tijdens de internationale klimaatonderhandelingen van de afgelopen jaren, waardoor, zoals recent bij de COP25 werd waargenomen, ons collectief mondiaal vermogen om de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs te halen wordt ondermijnd; spoort alle partijen aan zich aan te sluiten bij een collectieve en op wetenschappelijke gegevens gebaseerde mondiale aanpak die kan leiden tot de verwezenlijking van deze doelstellingen; roept de Commissie en de Raad op om er in het UNFCCC een transparant, eerlijk en inclusief besluitvormingsproces op na te houden;

([8]) Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), "CO_2 emissions embodied in international trade and domestic final demand: methodology and results using the OECD inter-country input-output database", 23 november 2020.

3. beklemtoont dat de EU en haar lidstaten de verantwoordelijkheid dragen en beschikken over de mogelijkheid om op het gebied van mondiale klimaatmaatregelen een leidende rol te blijven vervullen samen met 's werelds andere grootste emittenten; wijst erop dat de EU het voortouw heeft genomen bij de mondiale klimaatactie, hetgeen blijkt uit de doelstelling die zij heeft vastgesteld om uiterlijk in 2050 klimaatneutraliteit te bereiken en haar plan om haar emissiereductiedoelstelling voor broeikasgassen voor 2030 te verhogen; spoort de Commissie en de lidstaten ertoe aan hun klimaatdiplomatie voor en na de vaststelling van het wetgevingsvoorstel voor een mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens te intensiveren en met name te zorgen voor een onafgebroken dialoog met de handelspartners teneinde de mondiale klimaatactie te stimuleren; beklemtoont de behoefte aan gelijklopende diplomatieke inspanningen om ervoor te zorgen dat de landen in het gebied van het Europees nabuurschap al in een vroeg stadium worden betrokken;

4. benadrukt de centrale rol van burgers en consumenten in de energietransitie en het belang van het bevorderen en ondersteunen van de keuzevrijheid van de consument om de gevolgen van klimaatverandering te beperken door het bevorderen van duurzame activiteiten en bijkomende voordelen die leiden tot een betere kwaliteit van leven;

5. neemt kennis van het voorstel van de Commissie om een nettovermindering van de emissie van broeikasgassen met ten minste 55 % ten opzichte van het niveau van 1990 vast te stellen als klimaatdoelstelling van de EU tegen 2030; beklemtoont echter dat het Parlement een hogere doelstelling van 60 % heeft vastgesteld;

6. merkt op dat de EU haar interne emissie van broeikasgassen aanzienlijk heeft verminderd, maar dat de in de invoer in de EU vervatte emissie van broeikasgassen voortdurend is toegenomen, wat de inspanningen van de Unie om haar mondiale broeikasgasvoetafdruk te verkleinen, ondermijnt; beklemtoont dat de netto-invoer van goederen en diensten in de EU goed is voor meer dan 20 % van de interne CO_2-emissies van de Unie; is van oordeel dat het broeikasgasgehalte van ingevoerde producten beter moet worden gemonitord, zodat kan worden nagegaan welke maatregelen mogelijk zijn om de mondiale broeikasgasvoetafdruk van de EU te verkleinen;

Het ontwerpen van een met de WTO verenigbaar mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens

7. steunt de invoering van een mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens op voorwaarde dat het verenigbaar is met de WTO-regels en de vrijhandelsovereenkomsten van de EU, in de zin dat het niet-discriminerend is en geen verkapte beperking van de internationale handel inhoudt; is van mening dat een dergelijk mechanisme de Europese bedrijven en de handelspartners van de EU een stimulans zou bieden om hun activiteiten koolstofvrij te maken, en op die manier het klimaatbeleid van de EU en het mondiale klimaatbeleid in de richting van broeikasgasneutraliteit zou ondersteunen overeenkomstig de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs; stelt in ondubbelzinnige bewoordingen dat een mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens uitsluitend moet worden opgezet om klimaatdoelstellingen te bevorderen en niet mag worden misbruikt als instrument ter bevordering van protectionisme, ongerechtvaardigde discriminatie of beperkingen; benadrukt dat dit mechanisme de groene doelstellingen van de EU moet ondersteunen, met name om de in de EU-industrie en in de internationale handel vervatte emissie van broeikasgassen beter aan te pakken, maar tegelijkertijd niet discriminerend mag zijn en moet streven naar een mondiaal gelijk speelveld;

8. beklemtoont dat er een bijzondere regeling moet komen voor de minst ontwikkelde landen en de kleine eilandstaten in ontwikkeling, teneinde hun specifieke kenmerken en de mogelijke negatieve gevolgen van het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens voor hun ontwikkeling in aanmerking te nemen;

9. herinnert aan de specifieke beperkingen en uitdagingen waarmee de ultraperifere gebieden worden geconfronteerd, met name vanwege hun afgelegen ligging, hun insulaire karakter en hun beperkte markt, en vraagt dat bij het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens naar behoren rekening wordt gehouden met hun specifieke kenmerken, in overeenstemming met artikel 349 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU);

10. herinnert eraan dat de invoering van een mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens deel moet uitmaken van een pakket wetgevingsmaatregelen om ervoor te zorgen dat de broeikasgasemissies van de productie en consumptie in de EU snel afnemen, met name door een toename van de energie-efficiëntie en het gebruik van hernieuwbare energiebronnen; benadrukt dat het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens gepaard moet gaan met beleid dat erop gericht is investeringen in koolstofarme industriële processen mogelijk te maken en te bevorderen, onder meer door middel van innovatieve financieringsinstrumenten, het nieuwe actieplan voor de circulaire economie en een breder industriebeleid van de EU dat zowel ecologisch ambitieus als sociaal rechtvaardig is, met als doel richting te geven aan een koolstofarme herindustrialisering van Europa die op lokaal niveau kwaliteitsvolle banen zal creëren en het mededingingsvermogen van de Europese economie zal garanderen en tegelijkertijd de klimaatambitie van de EU zal verwezenlijken en voorspelbaarheid en zekerheid zal bieden voor investeringen ten behoeve van klimaatneutraliteit;

11. beklemtoont dat productnormen kunnen zorgen voor een koolstofarme, hulpbronnenefficiënte productie en kunnen bijdragen aan de beperking van de negatieve milieueffecten van het gebruik van producten; verzoekt de Commissie derhalve, als aanvulling op de invoering van een mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens, om voor producten die in de EU in de handel worden gebracht, ambitieuzere en bindende normen en standaarden op het gebied van de vermindering van de emissie van broeikasgassen en besparingen op hulpbronnen en energie, voor te stellen ter ondersteuning van het beleidskader voor duurzame producten en het nieuwe actieplan voor de circulaire economie;

12. in van mening dat, teneinde mogelijke verstoringen van de interne markt en de waardeketen te voorkomen, een mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens van toepassing moet zijn op alle ingevoerde producten en grondstoffen die onder het EU-ETS vallen, ook wanneer die in halffabricaten of eindproducten zijn vervat; benadrukt dat in eerste instantie (reeds tegen 2023) en na uitvoering van een effectbeoordeling het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens van toepassing dient te zijn op de elektriciteitssector en op energie-intensieve industriële sectoren zoals cement, staal, aluminium, olieraffinage, papier, glas, chemische stoffen en meststoffen, die aanzienlijke gratis emissierechten blijven krijgen en nog steeds goed zijn voor 94 % van de industriële emissies van de EU;

13. beklemtoont dat het broeikasgasemissiegehalte van de invoer moet worden berekend op basis van transparante, betrouwbare en geactualiseerde productspecifieke benchmarks op het niveau van de installaties in derde landen, en dat, als de importeur geen gegevens ter beschikking stelt, standaard rekening moet worden gehouden met het wereldwijde gemiddelde broeikasgasemissiegehalte van individuele producten, uitgesplitst naar verschillende productiemethoden met uiteenlopende emissie-intensiteiten; is van mening dat bij de vaststelling van koolstofprijzen voor invoer zowel de directe als de indirecte emissies moeten worden afgedekt en er bijgevolg eveneens rekening moet worden gehouden met de landspecifieke koolstofintensiteit van het elektriciteitsnet of, indien de importeur gegevens ter beschikking heeft gesteld, met de koolstofintensiteit van het energieverbruik op het niveau van de installatie;

14. stelt vast dat de Commissie momenteel alle opties voor de invoering van een mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens in kaart brengt, uiteenlopend van fiscale instrumenten tot mechanismen die gebruikmaken van het EU-ETS; beklemtoont dat de modaliteiten voor het ontwerp van een mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens moeten worden onderzocht in aanvulling op de herziening van het EU-ETS om ervoor te zorgen dat ze complementair en consistent zijn, en om overlappingen te voorkomen die zouden leiden tot een dubbele bescherming van industriële sectoren in de EU; onderstreept dat het belangrijk is dat een mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens middels een transparant proces tot stand komt, onder meer door in samenwerking met het Europees Parlement in gesprek te gaan met de WTO en de handelspartners van de EU en door de doeltreffendheid, doelmatigheid en wettelijke haalbaarheid van de verschillende vormen van een mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens zorgvuldig te beoordelen en te vergelijken, met als doel de totale mondiale emissie van broeikasgassen te verminderen; hamert erop dat het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens in eerste instantie een milieudoel dient en dat milieucriteria derhalve het zwaarst moeten wegen bij de keuze van het instrument, door te zorgen voor een voorspelbare en voldoende hoge koolstofprijs die aanzet tot decarbonisatie-investeringen, teneinde de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs te verwezenlijken;

15. benadrukt dat het belangrijk is dat voor elke optie wordt beoordeeld wat de effecten zijn op de levensstandaard van consumenten, met name die uit kwetsbaardere groepen, alsook op de inkomsten; verzoekt de Commissie in de effectbeoordeling ook rekening te houden met de gevolgen die de inkomsten uit het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens als eigen middelen hebben voor de EU-begroting, afhankelijk van het ontwerp en de gekozen modaliteiten;

16. is van oordeel dat, teneinde het eventuele risico van koolstoflekkage aan te pakken en tegelijkertijd verenigbaar te zijn met de regels van de WTO, het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens het koolstofgehalte van ingevoerde producten moet belasten op een wijze die een weerspiegeling vormt van de koolstofkosten die EU-producenten betalen; beklemtoont dat koolstofbeprijzing in het kader van het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens een weerspiegeling moet vormen van de dynamische evolutie van de prijs van EU-emissierechten in het kader van het EU-ETS en dat er tegelijkertijd voor moet worden gezorgd dat de koolstofprijs voorspelbaar en minder volatiel is; is van mening dat importeurs emissierechten moeten kopen uit een voorraad emissierechten die niet tot het EU-ETS behoort en waarvan de koolstofprijs overeenstemt met die van het EU-ETS op de transactiedag; onderstreept dat de invoering van het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens slechts een van de maatregelen is om de doelstellingen van de Europese Green Deal te verwezenlijken en gepaard moet gaan met noodzakelijke maatregelen in de niet-ETS-sectoren en met een ambitieuze hervorming van het EU-ETS om ervoor te zorgen dat deze regeling een zinvolle koolstofbeprijzing oplevert die volledig in overeenstemming is met het beginsel dat de vervuiler betaalt, en om bij te dragen tot de noodzakelijke vermindering van de broeikasgasemissies overeenkomstig de geactualiseerde klimaatdoelstelling van de EU voor 2030 en het doel van netto nul broeikasgasemissies in 2050, onder meer door een aanpassing van de lineaire reductiefactor, een verlaging van het plafond en een evaluatie van de mogelijke behoefte aan een minimumprijs voor koolstof;

17. beklemtoont dat een accijns (of belasting) op het koolstofgehalte van alle geconsumeerde producten (zowel in de EU gemaakt, als in derde landen) het risico van koolstoflekkage niet volledig elimineert, technisch ingewikkeld is gezien de complexiteit van het traceren van koolstof in mondiale waardeketens, en consumenten zwaar zou kunnen belasten; erkent dat een vaste heffing of belasting op ingevoerde producten een eenvoudig instrument kan zijn om een sterk en stabiel milieuprijssignaal voor ingevoerde koolstof af te geven; is evenwel van oordeel dat een dergelijke belasting, vanwege de vaste aard ervan, een minder flexibel instrument zou zijn om de evoluerende prijs van het EU-ETS te weerspiegelen; beklemtoont dat, in de praktijk, een evoluerende belasting die automatisch de prijs van het EU-ETS weerspiegelt, equivalent zou zijn aan een denkbeeldig ETS; erkent dat, indien voor een mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens van fiscale aard wordt gekozen, als rechtsgrond voor artikel 192, lid 2, VWEU zou kunnen worden gekozen;

18. beklemtoont dat importeurs de mogelijkheid moeten krijgen om, overeenkomstig de EU-normen voor monitoring, rapportage en verificatie van het EU-ETS, te bewijzen dat het koolstofgehalte van hun producten onder die waarde ligt en dus in aanmerking te komen voor een dienovereenkomstig aangepast te betalen bedrag, teneinde innovatie en investeringen in duurzame technologieën overal in de wereld te bevorderen; denkt niet dat dit een onevenredig zware last voor kmo's oplevert; benadrukt dat de invoering van het mechanisme moet worden ondersteund door een reeks EU-normen die moeten voorkomen dat het mechanisme wordt omzeild of onrechtmatig wordt gebruikt, en voor het beheer ervan een sterke, onafhankelijke infrastructuur nodig is;

19. beklemtoont dat het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens moet waarborgen dat importeurs van derde landen niet twee keer moeten betalen voor het koolstofgehalte van hun producten, teneinde te zorgen voor gelijke behandeling en non-discriminatie; verzoekt de Commissie zorgvuldig te kijken naar de gevolgen van de verschillende opties voor het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens voor de minst ontwikkelde landen;

20. wijst erop dat het mechanisme, in tegenstelling tot het ETS, het verbranden van hout als brandstof niet mag behandelen als een koolstofneutraal gegeven en dat de koolstof die is ingebed in gehakt hout en de vernielde bodem, in het herziene en geactualiseerde kader een prijs moet hebben;

21. verzoekt de Commissie met klem het risico dat exporteurs naar de EU proberen het mechanisme te omzeilen of de doeltreffendheid ervan in gevaar te brengen, bijvoorbeeld door de productie te heroriënteren tussen markten of halffabricaten uit te voeren, zoveel mogelijk te beperken;

Handelsgerelateerde aspecten van een mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens

22. dringt erop aan dat de Overeenkomst van Parijs met zijn doelstellingen een van de voornaamste leidende beginselen van het handelsbeleid wordt waarop alle handelsinitiatieven en beleidsinstrumenten moeten worden afgestemd, door dit onder andere als een essentieel onderdeel in vrijhandelsovereenkomsten op te nemen; is ervan overtuigd dat een dergelijk doelgericht handelsbeleid een belangrijk instrument kan zijn om de economieën in de richting van decarbonisatie te sturen, teneinde de klimaatdoelstellingen van de Overeenkomst van Parijs en de Europese Green Deal te verwezenlijken;

23. maakt zich ernstig zorgen over de uitholling van het multilateraal handelsstelsel; doet een beroep op de Commissie om actief met de regeringen van handelspartners samen te werken om te zorgen voor een aanhoudende dialoog over dit initiatief en aldus stimulansen te bieden voor klimaatmaatregelen, zowel binnen de Unie als door haar handelspartners; beklemtoont dat het handelsbeleid kan en moet worden gebruikt om een positieve milieuagenda te bevorderen en grote verschillen in de niveaus van milieuambitie tussen de EU en de rest van de wereld te vermijden, en dat een mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens moet worden opgezet als een aanvullende maatregel bovenop de maatregelen in het kader van de hoofdstukken handel en duurzame ontwikkeling van de vrijhandelsovereenkomsten van de EU; benadrukt dat het initiatief uiteindelijk wereldwijde maatregelen tot doel moet hebben die het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens overbodig maken, naarmate de rest van de wereld de CO_2-emissies vermindert tot het ambitieuze niveau dat de EU zich heeft gesteld; is daarom van mening dat het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens moet worden beschouwd als een middel om te helpen dit proces te versnellen en niet als een manier om het protectionisme te doen toenemen; verwacht dat de Commissie het initiatief neemt tot onderhandelingen over een mondiale aanpak in het kader van de WTO of de G20;

24. is van mening dat de internationale handel en het handelsbeleid essentiële factoren voor de transitie naar een klimaatneutrale, hulpbronnenefficiënte, circulaire wereldeconomie zijn en als zodanig de wereldwijde inspanningen ter verwezenlijking van de VN-doelstellingen inzake duurzame ontwikkeling en de Overeenkomst van Parijs ondersteunen; is van mening dat er dringend behoefte is aan een omvattende hervorming van de WTO, zodat zij eerlijke handel kan waarborgen en tegelijk de opwarming van de aarde tegengaan; merkt op dat de GATT-regels uit 1947 dateren en is van mening dat zij moeten worden herbekeken tegen de achtergrond van de huidige klimaatcrisis; verwacht dat de Commissie snel initiatieven neemt om de WTO te hervormen, zodat zij verenigbaar wordt met de klimaatdoelstellingen; verzoekt de Commissie haar inspanningen op te voeren voor het verwezenlijken van de mondiale CO_2-beprijzing en het bevorderen van de handel in technologieën voor de bescherming van klimaat en milieu, bijvoorbeeld door middel van initiatieven op het gebied van het handelsbeleid, zoals de WTO-overeenkomst inzake milieugoederen;

25. roept de Commissie op om multilaterale WTO-hervormingen na te streven die het internationale handelsrecht afstemmen op de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs en op andere aspecten van het internationaal recht, met name de verdragen van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO); wijst erop dat een mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens verenigbaar is met de WTO-regels als het met een duidelijke milieudoelstelling wordt ontwikkeld om de mondiale emissie van broeikasgassen te verminderen en als het het hoogste niveau van milieu-integriteit in acht neemt;

26. onderstreept dat het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens kan helpen de doelstellingen inzake duurzame ontwikkeling te verwezenlijken; herinnert eraan dat de bevordering van fatsoenlijk werk ook een doelstelling inzake duurzame ontwikkeling is en verzoekt de Commissie met klem ervoor te zorgen dat goederen die in de EU in de handel worden gebracht, worden geproduceerd in omstandigheden die in overeenstemming zijn met de IAO-verdragen;

27. merkt op dat, met het oog op de verenigbaarheid met de WTO-regels, de bepalingen van de GATT, zoals artikel I (het beginsel van de behandeling als meest begunstigde natie), artikel III (het beginsel van nationale behandeling) en, indien nodig, artikel XX (algemene uitzonderingen), de basis kunnen vormen voor elk ontwerp van het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens dat enkel en alleen gebaseerd moet zijn op milieuoverwegingen, meer bepaald op het verminderen van de wereldwijde CO_2-emissies en het voorkomen van koolstoflekkage;

28. wijst op het non-discriminatiebeginsel van artikel III van de GATT; beklemtoont dat een gelijke behandeling van invoer en binnenlandse productie een essentieel criterium is om de verenigbaarheid met de WTO van eender welke maatregel te garanderen; benadrukt dat het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens een gelijk speelveld tussen producenten in de EU en producenten in derde landen tot stand moet brengen door de toepassing van een met het EU-ETS equivalente heffing op de ingebedde koolstofemissies in ingevoerde goederen in die sectoren, ongeacht hun herkomst, waardoor de Europese industrie volledig zou worden beschermd tegen koolstoflekkage en de overdracht van emissies naar derde landen zou worden vermeden; onderstreept dat de tenuitvoerlegging van het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens dubbele bescherming voor EU-installaties moet vermijden, waarbij wel een analyse moet worden gemaakt van de gevolgen voor de uitvoer en de afhankelijke sectoren in de hele waardeketen; benadrukt dat bij het ontwerp van het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens een eenvoudig beginsel in acht moet worden genomen, namelijk dat één ton koolstof geen dubbele bescherming mag genieten;

29. onderstreept dat het voor het concurrentievermogen van de Europese bedrijven belangrijk is dat er een mondiaal gelijk speelveld tot stand wordt gebracht, zonder evenwel schadelijke klimaat- en milieueffecten te veroorzaken; dringt er daarom bij de Commissie op aan de mogelijke invoering van uitvoerkortingen in overweging te nemen, maar alleen als hun positieve impact op het klimaat en hun verenigbaarheid met de WTO-regels duidelijk kunnen worden aangetoond; beklemtoont dat moet worden voorkomen dat minder efficiënte productiemethoden van Europese uitvoerende bedrijven worden gestimuleerd met nadelige klimaateffecten tot gevolg, en dat de verenigbaarheid met de WTO moet worden gegarandeerd, en dat daarom elke mogelijke vorm van uitvoersteun transparant en evenredig dient te zijn, niet mag leiden tot enig concurrentievoordeel voor de uitvoerende industrie van de EU in derde landen en strikt beperkt moet blijven tot de efficiëntste installaties, zodat de stimulansen voor de uitvoerende EU-bedrijven om hun broeikasgasemissies te verlagen overeind blijven;

30. beklemtoont dat elk mechanisme voor de industriële sectoren in de EU en daarbuiten een stimulans moet bieden om schone en concurrerende producten te produceren, en koolstoflekkage moet voorkomen, zonder de handelsmogelijkheden in gevaar te brengen;

31. merkt op dat het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens deel uitmaakt van de Europese Green Deal en een instrument vormt om uiterlijk in 2050 het doel van netto nul broeikasgasemissies te bereiken; merkt op dat de koolstof- en handelsintensiefste industriële sectoren direct of indirect door het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens kunnen worden getroffen en dat deze sectoren gedurende het gehele proces moeten worden geraadpleegd; constateert voorts dat het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens zodanig van invloed kan zijn op de toeleveringsketens dat zij de koolstofkosten zouden internaliseren; benadrukt dat het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens gemakkelijk te beheren moet zijn en geen onnodige financiële en administratieve lasten mag opleggen aan ondernemingen, met name kmo's;

Het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens en eigen middelen

32. erkent dat het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens kan worden toegepast als een uitbreiding van de huidige regeling voor douanerechten of als een aanvullende regeling binnen het bestaande EU-ETS-kader; benadrukt dat beide benaderingen volledig in overeenstemming kunnen zijn met een initiatief inzake eigen middelen;

33. schaart zich achter het voornemen van de Commissie om inkomsten uit het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens te gebruiken als nieuwe eigen middelen voor de EU-begroting en verzoekt de Commissie volledige transparantie over het gebruik van deze inkomsten te garanderen; wijst er evenwel op dat de rol die het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens in de begroting speelt, slechts een nevenproduct van het instrument mag zijn; is van mening dat deze nieuwe inkomsten moeten leiden tot meer steun voor klimaatactie en de doelstellingen van de Green Deal, zoals de rechtvaardige transitie en het koolstofvrij maken van de Europese economie, alsook tot een toename van de bijdrage van de EU aan internationale klimaatgerelateerde financiering ten gunste van de minst ontwikkelde landen en de kleine eilandstaten in ontwikkeling, die het meest kwetsbaar zijn voor de klimaatverandering, met name om hen te helpen een industrialisatieproces te ondergaan dat op schone en koolstofvrije technologieën is gebaseerd; verzoekt de Commissie in haar komende voorstel rekening te houden met de sociale gevolgen van het mechanisme en die zo goed mogelijk te beperken; beklemtoont dat de inkomsten uit een mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens in geen geval mogen worden gebruikt als verkapte subsidies voor sterk vervuilende Europese industrietakken, aangezien hierdoor de verenigbaarheid van het mechanisme met de WTO in het gedrang zou komen;

34. herinnert eraan dat het Parlement, de Raad en de Commissie in het Interinstitutioneel Akkoord van 16 december 2020 betreffende de begrotingsdiscipline, de samenwerking in begrotingszaken en een goed financieel beheer, alsmede betreffende nieuwe eigen middelen, met inbegrip van een routekaart voor de invoering van nieuwe eigen middelen (IIA) ([9]),

([9]) PB L 433 I van 22.12.2020, blz. 28.

zijn overeengekomen in het volgende meerjarig financieel kader (MFK) nieuwe eigen middelen te creëren, waaronder het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens; benadrukt dat het oriënteren van de geldstromen uit het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens naar de EU-begroting zal helpen om de kwestie van fiscale gelijkwaardigheid op te lossen en zal zorgen voor een billijk verdeelde impact in de lidstaten en een slanke structuur met minimale algemene beheerskosten; concludeert derhalve dat het definiëren van de opbrengsten als eigen middelen van de EU zal zorgen voor een lager aandeel van de bni-bijdragen in de financiering van de EU-begroting en zal helpen om de impact van het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens billijk te verdelen onder de lidstaten; is van oordeel dat besparingen op nationaal niveau als gevolg van de lagere bni-bijdragen de lidstaten meer fiscale ruimte zullen geven;

35. neemt nota van de diverse voorzichtige ramingen van de inkomsten, gaande van 5 tot 14 miljard EUR per jaar, afhankelijk van het toepassingsgebied en het ontwerp van het nieuwe instrument; benadrukt dat de EU-begroting in alle gevallen bijzonder geschikt is om schommelingen langs ontvangstenzijde of zelfs regressieve effecten op de lange termijn op te vangen;

36. is vastbesloten ervoor te zorgen dat de eigen middelen op basis van het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens deel zullen uitmaken van een pakket aan eigen middelen dat het niveau van de totale uitgaven kan dekken die naar verwachting nodig zullen zijn voor de aflossing van de hoofdsom en de rente van de leningen die in het kader van NextGenerationEU zijn aangegaan, en dit met inachtneming van het universaliteitsbeginsel; herinnert er bovendien aan dat overschotten van het aflossingsplan in de EU-begroting moeten blijven als algemene inkomsten;

37. herinnert eraan dat de invoering van een pakket aan eigen middelen, zoals is vastgelegd in de routekaart voor de invoering van nieuwe eigen middelen in het kader van het IIA, kan helpen de uitgaven op EU-niveau beter toe te spitsen op prioritaire gebieden en collectieve goederen, wat vergeleken met nationale uitgaven veel efficiënter is; herinnert eraan dat als een van de drie instellingen zich niet houdt aan de in het IIA vastgelegde afspraken, de andere instellingen dat juridisch kunnen aanvechten;

38. roept de instellingen op om actief gevolg te geven, naar de geest en de letter, aan de routekaart voor de invoering van nieuwe eigen middelen in het kader van het IIA, waarin is bepaald dat deze nieuwe eigen middelen uiterlijk op 1 januari 2023 in werking treden;

Implementatie van het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens en andere aspecten

39. benadrukt dat de implementatie van het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens gepaard moet gaan met de afschaffing van alle vormen van milieuonvriendelijke subsidies aan energie-intensieve industrieën op nationaal niveau; verzoekt de Commissie de verschillende praktijken van de lidstaten op dat gebied te evalueren in het licht van het principe dat de vervuiler betaalt;

40. vraagt dat het mechanisme voor koolstofcorrectie aan de grens wordt gemonitord door een onafhankelijke instantie onder toezicht van de Commissie die regelmatig verslag uitbrengt en op verzoek minstens tweemaal per jaar transparante informatie bezorgt aan het Parlement, de Raad en de Commissie;

41. merkt op dat de EU wereldwijd de grootste importeur van koolstof is en dat het koolstofgehalte van uit de EU uitgevoerde goederen veel lager ligt dan dat van ingevoerde goederen; leidt daaruit af dat de Europese inspanningen in de strijd tegen de klimaatverandering het gemiddelde op internationaal niveau overtreffen; benadrukt dat bij het bepalen van de algehele klimaateffecten van de Unie er een gedegen rapportagemethode nodig is waarin rekening wordt gehouden met de emissies van in de EU ingevoerde goederen en diensten;

42. wijst erop dat voldoende internationale klimaatinspanningen, bijvoorbeeld grootschalige, robuuste en consistente internationale koolstofbeprijzing en volledig concurrerende lage-emissietechnologieën, -producten en -productieprocessen het mechanisme mettertijd achterhaald zullen maken; is van mening dat klimaatverandering een wereldomspannend probleem is dat vraagt om mondiale oplossingen, en meent derhalve dat de EU de vaststelling van een mondiaal kader voor CO_2-beprijzing moet blijven steunen overeenkomstig artikel 6 van de Overeenkomst van Parijs; moedigt de Commissie aan het mechanisme op te zetten volgens een duidelijk en ambitieus tijdschema voor de invoering en de ontwikkeling ervan; wijst erop dat bepaalde technische oplossingen voor CO_2-reductie nog in het proefstadium verkeren en verzoekt daarom de Commissie haar inspanningen voort te zetten om deze verder te ontwikkelen; verzoekt de Commissie het mechanisme op te zetten als onderdeel van een omvattend en op de lange termijn gericht beleidspakket dat het mogelijk moet maken uiterlijk in 2050 een uiterst energie- en hulpbronnenefficiënte economie met een netto-nuluitstoot van broeikasgassen tot stand te brengen;

43. wijst erop dat het klimaatbeleid en het industriebeleid van de EU en het doel om duurzame economische groei in stand te houden en te laten toenemen, hand in hand moeten gaan; benadrukt dat elk mechanisme ingebed moet worden in de industriestrategie, teneinde voor de industrie een stimulans te creëren voor het produceren van schone en concurrerende producten;

44. onderstreept dat een goed functionerend mechanisme moet zorgen voor de vermindering van in de EU ingevoerde emissies en voor een zo doeltreffend mogelijke klimaatbescherming tegen het risico op koolstoflekkage, met inachtneming van de WTO-regels; wijst erop dat het mechanisme zo moet zijn opgezet dat het doeltreffend en eenvoudig kan worden toegepast terwijl gedrag om het te omzeilen wordt voorkomen, zoals het omleiden van grondstofstromen of de invoer van halffabricaten of eindproducten die niet onder het mechanisme vallen;

45. verzoekt de Commissie technische adviezen en ondersteuning te verstrekken aan industrieën in binnen- en buitenland, met name voor kmo's, bij het opzetten van betrouwbare boekhoudsystemen voor broeikasgasemissies voor invoer om ervoor te zorgen dat het Europese bedrijfsleven sterk blijft zonder technische belemmeringen voor handelspartners op te werpen;

46. pleit voor een speciale evaluatie van de gevolgen van het mechanisme voor kmo's en de concurrentie op de interne markt; pleit voor de totstandbrenging, indien nodig, van een ondersteuningsmechanisme voor kmo's om deze te helpen zich met succes aan te passen aan de nieuwe marktrealiteit, teneinde te voorkomen dat zij het slachtoffer worden van de oneerlijke praktijken van grotere marktdeelnemers;

47. merkt verder op dat oneerlijke concurrentie op de Europese markt alleen kan worden voorkomen indien het mechanisme geen concurrentienadelen oplevert in verband met concurrerende materialen; onderstreept dat voor de meest klimaatvriendelijke materialen geen concurrentienadelen zouden mogen gelden;

48. beklemtoont zijn belangrijke rol als vertegenwoordiger van Europese burgers en hun belangen en als bijdrager aan de verwezenlijking van EU-prioriteiten zoals klimaatbescherming, duurzame groei en het internationale concurrentievermogen; vraagt de Commissie en de Raad derhalve het Parlement als medewetgever volledig te betrekken bij het wetgevingsproces om het mechanisme vast te stellen;

o

o o

49. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.